
BENEDEK ATTILA

Szomorú szívű vég-tisztesség-tévő gyászolók !

A mulandóság fájdalmas valóságával szembesül a gyászoló ember, amikor valakit elveszít, amikor a szeretett családtag testi mivoltában kilép a fizikai térből és a földi időből, hogy lelke szabadon szárnyaljon.

Minden ember egyszeri, és megismételhetetlen csoda, S íme, ...most egy ilyen csodának, egy szerető gyermeknek, barátnak és tisztelőjének a földi élete, 89. esztendejében bevégeződött.

Mert...:

„Eljön mindenkinek a pillanat,
Mikor az ember egészen egyedül marad,
Mikor mellette senki, semmi más,
És nem segít sem átok, sem sírás.

Az élet távol, a halál közel,
Vétket..., balgaságot semmi sem főd el,
Mikor az ember, az **Írás szerint**
Megméretik és megítéltetik.

Eltűnnek a boldog káprázatok,
Minden, mi az életnek színt adott.
Kialszik a remények csillaga,
S a lélek van a pusztában, ...**maga.**”

*Mert micsoda az ember? Egy marék por és hamu, mely visszatér a földbe, mint por a porba, melyből vétetett? ...Kifejezhetetlenül sokkal több...
az ember!*

*S ha az ember földi részére nézve mulandó is, maroknyi por és hamu, s ezt hirdeti könyörtelenül egy híres mauzóleum tömör felirata: **Voltunk, mint ti, ...lesztek mint mi, ...por és hamu.***

És vajon hová távozik a lélek? Hová lesz mindaz, ami élt, ami mosolyt, vagy szomorúságot csalt az arcunkra, ami mozgatta

gondolatainkat, aki szeretettel tanítva hevítette érzelmeinket?
Hová lett az **Ő** élete?

Amíg fiatalok és erősek vagyunk, nem gondolunk arra, hogy napjaink múlásával magunk is egyre közelebb kerülünk az elmúláshoz. Lépteink egyre lassúbbak, szavunk egyre csendesebb lesz.

Míg egy napon, eljön az utolsó óra, szívünk végsőt dobban, elillan a lélek, elcsendesedik a test, és a harsány élet elnémul örökre.

Szeptember 4-én **Dr. Gyárfás Ágnes számára jött el az óra**, és elnémulásával mérhetetlen fájdalmat okozott azoknak, akik szerették őt, akik dolgos tevékeny életében mellette voltak, akik tőle kapták a **szeretet**, és akik támaszai voltak, amikor neki volt szüksége segítségre.

Mert az **Ő** szíve dobogása és csendes figyelő jelenléte megszűnt dobogni, és amikor itt állunk e fájó búcsúztatón, nehéz szavakat találni a lélek mélyén felgyülemlett érzések kifejezésére.

Nehéz szavakat találni, mert a halál közeledtét érző ember fájdalma jut eszünkbe:

„Most..., iramló napjaimnak
Egyre gyorsuló röptét érzem,
Hosszú álmatlan éjszakákon
Lekottázom a szívverésem.
Talán azért, mert ráijedtem,
Mily semmi az emberélet!

Még ne lökj a mélybe, hol a semmi
Hallgat süket, vak homályban.
Ó, add, hogy még a holnap
Fölkelő napját megcsodáljam...”

De neki már nincs ma, és nincs holnap, csak **örökkévalóság van**, és nekünk, akik itt maradtunk, csak az emléke marad, amit szívünkbe zárva megőrözünk róla.

Tisztelt gyászolók!

Mi, akik eljöttünk ide, a **Bölcsész egyesületbe** és a gyászolók fájdalmát szeretnénk enyhíteni részvételünkkel.

Együttérzéssel vesszük tudomásul a megmásíthatatlan és végérvényes tényt, hogy Ő eltávozott e földi létből.

Most csendesen emlékezzünk az eltávozottra, emlékezzünk arra, ki is volt Ő, amíg volt, mit tett, tanított amíg itt volt közöttünk, és hogy hiányozni fog azoknak, akik szerették Őt.

Dr. Gyárfás Ágnes sokszor küzdelmes, de szép nagyívű lelki szellemi magyar életet élt.

Életéhez, munkájához, mindig A Mindenhatót és az Angyalok, Tündérek sugalló segítségét kérte, és meghallgatta őket. Angyalok és sugalmazó jótékony szellemek között élt,

*„Sok minden volt Ő egy személyben,
Elképzelni sem tudod.
De most elfáradt, és eltávozott.
Az életből kilépett, de szívünkől soha,
Mert mindörökké Ő maradt a megfejthetetlen csoda.”*

*Benedek Attila és Dr. Gyárfás Ágnes
Magyar Országos Levéltár Budai vár (2015.03.21.)*